

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 15.

Vydána dne 13. června 1957

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(28. a 29.) 28. Nařízení o organizaci a působnosti vysokých škol a jejich složek. — 29. Vyhláška o Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a o Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných v Montrealu dne 14. června 1954.

28

Nařízení ministra školství a kultury

ze dne 4. května 1957

o organizaci a působnosti vysokých škol a jejich složek.

Ministr školství a kultury nařizuje v dohodě se zúčastněnými členy vlády podle § 17 odst. 1 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 46/1956 Sb.:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Vysoké školy jsou rozpočtové organizace. U vysokých škol, které mají větší počet fakult nebo mají fakulty se složitým provozem, může rektor se souhlasem ministra školství a kultury přenést vyřizování některých hospodářských věcí s vysoké školy na jednotlivé fakulty nebo na zařízení vysoké školy (na př. koleje). Správa a kontrola školského účelového zařízení (§ 13), jež slouží potřebám fakulty, může být takto přenesena na fakulty.

(2) Z důvodů pružnosti a hospodárnosti správy může ministr školství a kultury v dohodě s ministrem financí určit, že jednotlivé organizační složky a jiná zařízení vysoké školy jsou samostatnými rozpočtovými organizacemi.

§ 2

Rektor

(1) Rektor řídí a spravuje vysokou školu, odpovídá za její pedagogickou, politicko-výchovnou, vědeckou (uměleckou), kádrovou, správní a hospodářskou činnost, jakož i za správu a provoz školských účelových zařízení, přičleněných k vysoké škole. Rektor zastupuje vysokou školu navenek.

(2) Návrh, aby prezident republiky jmenoval nebo odvolal rektora, podává vládě ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy, na Slovensku sbor pověřenců na návrh pověřence školství a kultury vypracovaný po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Slovenského výboru pro vysoké školy. Za rektora se navrhuje zpravidla profesor vysoké školy.

§ 3

Prorekteři

(1) Prorektor zastupuje rektora jedním v určitém oboru činnosti, jednak za jeho nepřítomnosti (po dobu dovolené, nemoci a pod.).

(2) Počet prorektorů a jejich působnost na vysoké škole stanoví a prorektory zpravidla z profesorů vysoké školy jmenuje a odvolává

ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy. Rektor určuje, který z prorektorů ho zastupuje za jeho nepřítomnosti.

§ 4

Vědecká (umělecká) rada vysoké školy

(1) Schůze vědecké (umělecké) rady vysoké školy (dále jen „rada vysoké školy“) svolává a řídí rektor, který provádí také její usnesení.

(2) Nesouhlasí-li rektor s usnesením rady vysoké školy, neprovede je, oznámí svůj nesouhlas radě vysoké školy a předloží spornou věc bez prodlení se svým návrhem k rozhodnutí ministru školství a kultury. Toto ustanovení neplatí pro rozhodnutí rady vysoké školy ve věci udělení vědecké hodnosti; pro řízení o udělování vědeckých hodností platí zvláštní předpisy.

(3) Schůzi rady vysoké školy se účastní s hlasem poradním také kvestor vysoké školy.

(4) Rada vysoké školy s větším počtem fakult různého zaměření jedná buď v plenu, jde-li o věci týkající se celé vysoké školy, anebo v sekcích odpovídajících skupinám fakult sdružených podle příbuznosti oborů. Ve sporných případech rozhoduje o tom, kde věc bude projednána, rektor. Počet sekcí a podrobnosti o nich stanoví organizační statut vysoké školy.

§ 5

Rektorát

(1) Rektorát vykonává správu vysoké školy včetně správy budov, kolejí nebo jiných zařízení vysoké školy.

(2) Rektorát je osobním úřadem zaměstnanců vysoké školy včetně zaměstnanců kolejí a jiných zařízení vysoké školy. Rektor může pověřit vedoucího koleje nebo jiného zařízení vyřizováním některých služebních věcí zaměstnanců kolejí nebo jiného zařízení.

§ 6

Děkan

(1) Děkan řídí a spravuje fakultu, odpovídá za její pedagogickou, politicko-výchovnou, vědeckou (uměleckou), kádrovou a správní činnost a zastupuje fakultu navenek. Při přenesení agendy podle § 1 odst. 2 odpovídá děkan v rozsahu agendy takto přenesené i za činnost hospodářskou.

(2) Děkana jmenuje zpravidla z profesorů vysoké školy, kteří působí na fakultě, a odvolává ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě fakulty a v radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy.

§ 7

Proděkan

(1) Proděkan zastupuje děkana jednak v určitém oboru činnosti, jednak za jeho nepřítomnosti.

(2) Počet proděkanů a jejich působnost na fakultě stanoví a proděkany zpravidla z profesorů nebo docentů, kteří působí na fakultě, jmenuje a odvolává ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě fakulty a v radě vysoké školy. Děkan určuje, který z proděkanů ho zastupuje za jeho nepřítomnosti.

(3) Ministr školství a kultury může zmocnit rektora, aby činil opatření, k nimž je podle odstavce 2 příslušný ministr školství a kultury.

§ 8

Vědecká (umělecká) rada fakulty

(1) Schůze vědecké (umělecké) rady fakulty (dále jen „rada fakulty“) svolává a řídí děkan fakulty. Tajemník fakulty se účastní schůzí rady fakulty s hlasem poradním.

(2) Usnesení rady fakulty provádí děkan. Nesouhlasí-li děkan s usnesením rady fakulty, neprovede je, oznámí svůj nesouhlas radě fakulty a předloží spornou věc bez prodlení se svým návrhem k rozhodnutí rektorovi; rektor

rozhodne po slyšení rady vysoké školy. Toto ustanovení neplatí pro rozhodnutí rady fakulty ve věci udělení vědecké hodnosti; pro řízení o udělování vědeckých hodností platí zvláštní předpisy.

(3) Jsou-li na fakultě skupiny značně odlišných vědních oborů, může rada fakulty jednat buď v plenu, jde-li o věci týkající se celé fakulty, anebo v sekcích odpovídajících skupinám vědních oborů. Ve sporných případech rozhoduje o tom, kde věc bude projednána, děkan. Počet sekcí a podrobnosti o nich stanoví organizační statut vysoké školy.

§ 9

D ě k a n á t

Děkanát vykonává správu fakulty a je služebním úřadem zaměstnanců fakulty.

§ 10

K a t e d r y

(1) Katedra je základní organizační jednotkou pro pedagogickou a vědeckou (uměleckou) práci a pro výchovu vědeckého (uměleckého) dorostu na vysoké škole. Podle potřeby může mít katedra oddělení. Katedry i jejich oddělení zřizuje rektor. Bylo-li oddělení katedry označováno doposud jako ústav, může být tento název ponechán.

(2) Na katedrách působí profesori, docenti, odborní asistenti, lektori, asistenti a odborní instruktoři téhož nebo příbuzného oboru zastoupeného na fakultě. Na katedrách mohou také působit externí učitelé, vědecko-výzkumní (umělečtí) pracovníci, kteří nejsou učiteli, po případě také knihovníci, správní a pomocní pracovníci a techničtí a jiní odborní pracovníci. Práce katedry se účastní také vědečtí (umělečtí) aspiranti.

(3) Činnost katedry řídí vedoucí katedry, kterého jmenuje rektor.

(4) Jsou-li na katedře oddělení, je v jejich čele vedoucí oddělení katedry, který odpovídá vedoucímu katedry za práci oddělení. Vedoucím oddělení katedry pověří některého z učitelů katedry na návrh vedoucího katedry děkan.

(5) Činnost a organizaci kateder upraví podrobněji organizační statut vysoké školy.

§ 11

K a b i n e t y

(1) V čele kabinetu je vedoucí kabinetu, kterého pověřuje na návrh vedoucího katedry zpravidla z odborných asistentů děkan. Podle rozsahu úkolů kabinetu pověří vedoucí katedry pracemi v kabinetě některé pracovníky katedry, a to zpravidla z odborných asistentů nebo asistentů.

(2) Úkoly kabinetů a podrobnosti o zabezpečení práce kabinetů stanoví směrnice pro činnost kabinetů, které vydá ministr školství a kultury.

§ 12

K n i h o v n y

(1) Knihovny na vysokých školách zřizuje ministr školství a kultury zpravidla pro jednotlivé fakulty jako ústřední knihovny fakulty nebo pro celou vysokou školu jako ústřední knihovny vysoké školy; výjimečně zřídí knihovnu pro katedru nebo skupinu kateder, je-li to odůvodněno povahou oboru a rozsahem úkolů.

(2) Na přechodnou dobu, než bude možno zříditi ústřední knihovnu fakulty nebo vysoké školy, může ministr školství a kultury zříditi knihovní středisko, které organizuje a provádí knihovnické a bibliograficko-zpravodajské práce pro všechny knihovny fakulty nebo vysoké školy.

§ 13

Š k o l s k á ú č e l o v á z a ř í z e n í

(1) Školská účelová zařízení slouží především výuce, praktickému výcviku studentů a vědecko-výzkumné činnosti vysoké školy. Plní také výrobní a dodávkové úkoly, které jim připadají podle příslušných předpisů nebo které pro ně vyplývají ze státního plánu rozvoje národního hospodářství.

(2) Školská účelová zařízení zřizuje ministr školství a kultury v dohodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými členy vlády.

(3) Poměr vysoké školy ke školskému účelovému zařízení, úprava jeho hospodářské činnosti, správa, řízení a ostatní podrobnosti budou stanoveny organizačním statutem vysoké školy a organizačním řádem školského účelového zařízení; organizační řád je součástí organizačního statutu vysoké školy.

§ 14

Zvláštní úprava

(1) Organizace vyšších pedagogických škol bude upravena zvláštními předpisy.

(2) Rovněž zvláštními předpisy bude upravena organizace výchovy vojenských odborníků na civilních vysokých školách.

§ 15

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dolanský v. r.

Kahuda v. r.

29

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 8. dubna 1957

o Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a o Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných v Montrealu dne 14. června 1954.

Na základě usnesení osmého zasedání Shromáždění Mezinárodní organizace pro civilní

letectví byly dne 14. června 1954 v Montrealu sepsány Protokoly o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a Protokoly o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví.

Protokoly byly ratifikovány presidentem republiky dne 11. února 1957 a ratifikační listina byla uložena u Mezinárodní organizace pro civilní letectví dne 21. února 1957. Týmž dnem nabyly Protokoly účinnosti pro Československou republiku.

Kromě Československé republiky jsou těmito Protokoly vázány až posud tyto státy: Afghanistan, Argentina, Austrálie, Belgie, Bolívie, Ceylon, Dánsko, Dominikánská republika, Egypt, Etiopie, Filipíny, Finsko, Honduras, Indie, Indonesie, Irak, Irsko, Island, Japonsko, Jihoafrická unie, Kanada, Laos, Libye, Lucembursko, Mexiko, Nizozemí, Norsko, Nový Zéland, Pakistan, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Spojené státy americké, Syrie, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Thajsko, Turecko, Velká Británie, Venezuela; Protokoly ratifikovaly také kuomintanské úřady na Tajvanu.

Do znění Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných dne 14. června 1954, lze nahlédnout v archivu ministerstva zahraničních věcí.

David v. r.
